

Korset och Kronan

Nr 32/2020

Jesus säger: Håll fast vid
det du har så att ingen
kommer och tar din krona
(Upp. 3:11)

Kristen etik (8) Lasterna

Sådana synder som har blivit en dålig vana hos en människa brukar man kalla laster. Det är då fråga om vanebildande synder, som det är mycket svårt att bryta med. Även som kristna har vi alla vissa synder som på ett särskilt svårt sätt anfäktar och plågar oss. Detta hänger också samman med våra olika personligheter.

En kristen frestas kanske särskilt mycket genom att han eller hon lätt blir arg och vred. I sin ilska säger man då saker som är både elaka och fula. I sitt inre tänker man lätt att den

Ordet om korset är en
dårskap för dem som går
förlorade, men för oss som
blir frälsta är det en Guds
kraft (1 Kor. 1:18)

andra personen fick vad
han är värd. Sinnet har
blivit så uppfyllt av vreden
och ilskan att man inte
längre kan behärska sig.

En annan tar åt sig av
minsta lilla oförrätt och går
och gruvar på detta. Man
tycker synd om sig själv och
ser bara på andras fel och
brister. Så blir man
uppfylld av självömkan och
negativa tankar. En sådan
människa klagar ofta över
allting och alla. Istället för
att vara glad och tacksam
blir man bitter och grälsjuk.

En tredje har fastnat i
högmod. En skicklig och
framgångsrik person blir
lätt medveten om sina egna
förtjänster och så kommer
högmodet. Alla måste rätta
sig efter den personens
idéer och låta honom få sin
vilja fram. Om de inte vill
kör han bara över dem.

Den gode herden
leder sina får (Joh. 10)

Han når sina segrar genom
att trampa på andra. Han
är så van vid det att han
inte ens märker det själv.

Djävulens frestelser

Alla synder och laster
kommer från djävulen.
Han är en ond ande som
vill fånga oss på olika sätt.
Han gav sig också på Jesus
själv. De tre frestelserna och
Jesu sätt att övervinna dem
har mycket att lära oss. Vi
följer här Matteus' berättelse
om frestelserna:

1. "Om du är Guds Son, så
befall att de här stenarna blir
bröd." (Matt. 4:3).

Jesus hungrade och
törstade i öknen. Djävulen
frestade honom då med att
till varje pris övervinna
denna plåga. Men Gud
ville att Jesus som människa
skulle utstå hunger och
lidande för vår skull. Jesu

under var inte till för att han skulle undvika lidandet. Jesu stod emot denna frestelse med orden: *"Det står skrivet: Människan lever inte bara av bröd, utan av varje ord som utgår från Guds mun."* (v. 4).

Så vill Gud lära oss att inte låta omsorgerna om vårt dagliga bröd gå framför tro och förtröstan på Gud. När nöd, sjukdom, svåra tider och kanske brist på mat kommer, skall vi ropa till Herren i bön. Han kommer förvisso att hjälpa. Men vi skall inte ta saken i egna händer genom att stjåla från andra. Aposteln skriver: *"Tjuven ska sluta stjåla och i stället arbeta och göra nytta med sina händer, så att han har något att dela med sig åt den som behöver"* (Ef. 4:28).

2. Djävulen tog upp Jesus på tempelmuren och sade: *"Om du är Guds Son, så kasta dig ner! Det står ju skrivet: Han ska befälla sina änglar, och de ska bära dig på sina händer så att du inte stöter din fot mot någon sten."* (Matt. 4:6).

Här använder Jesus Bibelns egna ord för att fresta Jesus till övermod. Genom att utföra något svårt och livsfarligt skulle Jesus skaffa sig många beundrare. Det var en frestelse till *andligt övermod*. Gud vill att vi skall vara försiktiga med våra liv och inte utsätta oss för onödiga risker. Att ändå göra det och hänvisa till Guds löften

om hjälp och beskydd är att fresta Gud. Många menar felaktigt att det är särskilt fromt att t.ex. låta bli att använda mediciner och annan hjälp vid sjukdom. Man använder också Guds löften till andliga sensationer. I den s.k. *framgångsteologin* säger man, att Gud kommer att göra allt vi verkligen ber om på det sätt vi föreskriver. Men man glömmer att be: Ske din vilja! Gud hör våra böner, men han vet att inte allt är nyttigt för oss. Jesus avvisar därför djävulens frestelse och säger: *"Det står också skrivet: Du ska inte fresta Herren din Gud"* (v. 7).

3. Djävulen tog med Jesus upp på ett högt berg och sade: *"Allt detta ska jag ge dig, om du faller ner och tillber mig"* (Matt. 4:9).

Här visar djävulen sin stora makt. Han kan ge sina anhängare stor ära, makt och inflytande om man bara tillber honom. Så frestas vi som kristna att svika vår tro, att sluta läsa Bibeln, att sluta att gå till kyrkans gudstjänster eller ta del av den kristna gemenskapen. Istället vill djävulen föra oss till den falska kyrkan där Guds ord förnekas på olika sätt eller ut i världen där man lever på ett sätt som strider mot Guds ord.

Men Jesus avvisar djävulen med orden: *"Gå bort, Satan! Det står skrivet: Herren din Gud ska du tillbe,*

och endast honom ska du tjäna" (v. 10).

Kraften att övervinna lasterna och djävulens frestelser kommer från evangelium. Johannes skriver: *De övervann honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord* (Uppb. 12;11).

Om vi försöker övervinna synden och frestelserna i egen kraft kommer vi att misslyckas. Om inte förr kommer djävulen att anklaga oss för alla våra synder när vi står inför döden och domen.

Det enda som då duger är tron på Kristi försoning. Han är Guds Lamm, som har försonat hela världens synd. Även om vi har stora synder är Kristi blod och försoning långt större än våra synder. Vi kan därför med förtröstan lita på att Gud för Kristi skull ger oss förlåtelse och evigt liv av nåd allena.

Guds vapenrustning

Aposteln Paulus undervisar om hur vi skall kunna övervinna synder, laster och frestelser när han beskriver den kristna människan som en soldat, som måste kämpa mot djävulen.

Den kristne skall då klä sig som en kristen soldat med kläder som är nödvändiga i striden (Ef. 6).

Hur detta skall ske på rätt sätt kommer vi att gå igenom i nästa nummer av "Korset och kronan".

Forts. i nästa nr.